

Vec C-164/22

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

4. marec 2022

Vnútroštátny súd:

Audiencia Nacional

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

2. marec 2022

Obvinený:

Juan

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Európsky zatykač – Odovzdanie španielskeho štátneho príslušníka portugalským súdnym orgánom na účely výkonu trestu odňatia slobody – Odmietnutie odovzdania – Výkon trestu v Španielsku

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Článok 267 ZFEÚ – Návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu – Zásada *ne bis in idem* – Pojem „rovnaké trestné činy“ – Posúdenie súdom – Uznávanie odsudzujúcich rozhodnutí vydaných v iných členských štátoch Únie – Uloženie súhrnného trestu – Proporcionalita – Zlučiteľnosť španielskej právnej úpravy so zásadou vzájomného uznávania a rôznymi právnymi aktmi Únie

Prejudiciálne otázky

1. Ide v prejednávanej veci o situáciu „*bis in idem*“ v zmysle článku 50 Charty základných práv Európskej únie a článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda z dôvodu, že ide o rovnaké trestné činy podľa rozsahu, ktorý európska judikatúra priznáva tomuto pojmu, alebo naopak, prináleží uvedené posúdenie tomuto súdu podľa zásad uvedených v tomto rozhodnutí z dôvodu, že ide o jeden pokračujúci trestný čin, vrátane potreby uložiť súhrnný trest a stanoviť hranicu trestu v súlade so zásadou proporcionality?

2. Ak sa dospeje k záveru, že nejde o situáciu „*bis in idem*“ z dôvodu, že neexistuje úplná totožnosť skutku v súlade s kritériami uvedenými v tomto rozhodnutí:

A) Sú obmedzenia účinkov rozsudkov iných štátov EÚ, ktoré sú výslovne stanovené v článku 14 ods. 2 organického zákona č. 7/2014 z 12. novembra 2014 o výmene informácií z registra trestov a zohľadnení súdnych rozhodnutí v trestných veciach v Európskej únii, ktorým sa preberá európska právna úprava, vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, zlučiteľné s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní, ako aj s článkom 45 a článkom 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie a so zásadou vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí v rámci EÚ?

B) Je neexistencia postupu alebo mechanizmu v španielskom práve, ktorý by umožňoval uznávanie cudzích európskych rozsudkov, ukladanie súhrnných trestov a úpravu alebo obmedzenie trestov takým spôsobom, aby sa zaručila primeranosť týchto trestov, v situácii, keď sa v Španielsku musí vykonať cudzí rozsudok, ktorý sa týka trestných činov, ktoré sú vo vzťahu kontinuity alebo

prepojenia trestnej činnosti s inými súdenými v Španielsku, a vo vzťahu ku ktorým tiež existuje odsudzujúci rozsudok, v rozpore s článkom 45 a článkom 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkom 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV z 13. júna 2002 a článkom 8 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, a vo všeobecnosti so zásadou vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí v rámci EÚ?

Uvedené predpisy práva Únie

- Charta základných práv Európskej únie, článok 45, článok 49 ods. 3 a článok 50.
- Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, článok 54.
- Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, článok 3 ods. 2 a článok 4 bod 6.
- Rámcové rozhodnutie Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní.
- Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, článok 8 ods. 1 a 2 a článok 9 ods. 1 písm. c).
- Rozsudky Súdneho dvora z 9. marca 2006, Van Esbroeck (C-436/04, EU:C:2006:165), z 28. septembra 2006, Gasparini a i. (C-467/04, EU:C:2006:610), a zo 16. novembra 2010, Mantello (C-261/09, EU:C:2010:683).

Uvedené predpisy vnútroštátneho práva

- Código Penal (Trestný zákon), článok 74 ods. 2 a článok 76.
- Ley de Enjuiciamiento Criminal (Trestný poriadok), článok 17 a článok 988 tretí odsek.
- Ley Orgánica 7/2014, de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea (organický zákon č. 7/2014 z 12. novembra 2014 o výmene informácií z registra trestov

a zohľadnení súdnych rozhodnutí v trestných veciach v Európskej únii), článok 14 ods. 2 písm. c).

- Ley 23/2014 de 20 de noviembre, de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea (zákon č. 23/2014 z 20. novembra 2014 o vzájomnom uznávaní rozhodnutí v trestných veciach v Európskej únii), článok 48, článok 85 ods. 1 písm. c) a článok 91.

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa Juízo Central Criminal de Lisboa – Juiz 16 – (Okresný súd Lisabon – Ústredný trestný súd Lisabon – Sudca č. 16) (Portugalsko) vydal európsky zatykač (ďalej len „EZ“) na španielskeho štátneho príslušníka Juana, ktorý bol rozsudkom tohto súdu z 20. januára 2020 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov a šesť mesiacov za trestný čin kvalifikovaného podvodu v zmysle článku 217 ods. 1 a článku 218 ods. 2 písm. a) a b) portugalského Trestného zákona, ktorý spáchal v roku 2005.
- 2 Pán Juan je v súčasnosti vo väzbe v Španielsku, kde si odpykáva trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Sección 1.^a de la Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional (sekcia 1 trestného senátu Národného vyššieho súdu, Španielsko) (so sídlom v Madride) z 13. júla 2018, ktorý bol čiastočne zrušený rozsudkom Sala Segunda del Tribunal Supremo (druhá komora Najvyššieho súdu, Španielsko) zo 4. marca 2020 v trestnom konaní známom ako prípad Fórum Filatélico.
- 3 Juzgado Central de Instrucción n.º 1 de la Audiencia Nacional (Ústredný vyšetrovací súd č. 1, Španielsko), ktorý začal proti pánovi Juanovi konanie o vykonaní EZ, vydal uznesenie z 20. decembra 2020, ktorým odmietol vykonať EZ z dôvodu, že ide o občana španielskej štátnej príslušnosti. Tento súd však rozhodol, že trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov a šesť mesiacov, ktorý bol uložený v Portugalsku, sa vykoná v Španielsku.
- 4 Pán Juan podal proti tomuto rozhodnutiu Juzgado Central de Instrucción n.º 1 de la Audiencia Nacional (Ústredný vyšetrovací súd č. 1) odvolanie na Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional (trestný senát Národného vyššieho súdu).

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 5 Pán Juan tvrdí, že trestné činy uvedené v rozsudku Sección 1.^a de la Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional (sekcia 1 trestného senátu Národného vyššieho súdu) z 13. júla 2018, ktorý bol vydaný vo veci Fórum Filatélico, sú rovnaké ako trestné činy, za ktoré bol stíhaný v Portugalsku, a preto vznáša námietku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle článku 48 ods. 1 písm. c) zákona č. 23/2014 v spojení s článkom 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV.

- 6 Odvoláva sa na rozsiahlu judikatúru Súdneho dvora EÚ týkajúcu sa medzinárodnej zásady *ne bis in idem*, najmä na rozsudok z 9. marca 2006, Van Esbroeck (C-436/04, EU:C:2006:165), podľa ktorého sa otázka musí analyzovať zo skutkového hľadiska a nie z hľadiska právnej kvalifikácie. Dodáva, že judikatúra Súdneho dvora EÚ vypracovala autonómny koncept pojmu „rovnaké trestné činy“ v tom zmysle, že sa vzťahuje na „zhodnosť skutkovej podstaty činu, ktorým sa rozumie existencia celku konkrétnych okolností, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené“.
- 7 Ministerio Fiscal (prokuratúra) sa domnieva, že neexistuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, keďže nejde o tie isté trestné činy. Trestné činy, ku ktorým došlo v Španielsku, sa týkajú obetí, ktoré sú uvedené v zozname pripojenom k rozsudku, zatiaľ čo portugalský rozsudok sa týka trestných činov, ku ktorým došlo v Portugalsku a ktoré sa týkajú iných obetí.
- 8 Ministerio Fiscal (prokuratúra) cituje judikatúru, podľa ktorej v tomto type situácií neexistuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci bez toho, aby bola dotknutá skutočnosť, že následne možno uskutočniť zlučenie uložených trestov z hľadiska trvania väzby v súlade s článkom 76 Trestného zákona alebo zásadou proporcionality, pričom ako maximálna hranica výkonu trestu sa stanoví hranica, ktorá by vyplynula zo spoločného stíhania všetkých trestných činov.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 9 Vnútroštátny súd konštatuje, že trestné činy, na ktorých je založený španielsky odsudzujúci rozsudok, a trestné činy, na ktorých je založený portugalský odsudzujúci rozsudok, zodpovedajú podobnej schéme konania (pyramídový podvod v oblasti filatelie), ku ktorým došlo len na rôznych miestach. Španielsky rozsudok sa týka činnosti vykonávanej v Španielsku, zatiaľ čo portugalský rozsudok sa týka trestných činov, ku ktorým došlo v Portugalsku. Početné obeť v oboch prípadoch sú preto rozdielne. V jednom prípade išlo o klientov spoločnosti Fórum Filatélico S. A., ktorá pôsobila v Španielsku, a v druhom prípade o klientov spoločnosti Fórum Iniciativas de Gestão, ktorá bola dcérskou spoločnosťou Fórum Filatélico S. A., ktorá pôsobila v Portugalsku. Vzťah medzi týmito dvoma spoločnosťami a podobná činnosť, ktorú obe spoločnosti vykonávajú, je jasne vyjadrený v skutkových okolnostiach uvedených vo formulári EZ, ktorý zaslal portugalský súdny orgán vydávajúci zatykač.
- 10 Trest uložený španielskym rozsudkom je založený na trestných činoch, ktorých sa dopustil pán Juan zo sídla v Madride ako najvyšší predstaviteľ Grupo Fórum prostredníctvom spoločnosti Fórum Filatélico, S. A. v Španielsku, hoci sa odkazuje aj na jej dcérske spoločnosti, vrátane spoločnosti Fórum Iniciativas de Gestão. Španielsky rozsudok však neodkazuje konkrétne na uvedenú portugalskú spoločnosť ani v skutkových okolnostiach a ani v právnom odôvodnení, skôr len povrchovo a okrajovo. Rovnako portugalský odsudzujúci rozsudok sa len

okrajovo týka prepojenia mimo Portugalska a zameriava sa na činnosť spoločnosti Forum Filatélico Iniciativas de Gestão výlučne na území Portugalska.

- 11 Prvou otázkou je, či je v prejednávanej veci uplatniteľná zásada *ne bis in idem*. Otázka sa musí analyzovať zo skutkového hľadiska a nie z hľadiska právnej kvalifikácie, pretože v opačnom prípade by sa vytvorilo toľko prekážok voľného pohybu občanov v schengenskom priestore, koľko môže existovať systémov trestného práva v zmluvných štátoch. Navyše treba poznamenať, že trestné činy sú z právneho hľadiska kvalifikované v zásade rovnakým spôsobom v portugalskom a španielskom rozsudku.
- 12 Judikatúra Súdneho dvora EÚ sa zaoberá autonómnym pojmom „rovnaké trestné činy“. Tento pojem sa vzťahuje na zhodnosť skutkovej podstaty činu, ktorým sa rozumie existencia celku konkrétnych okolností, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené, nezávisle od ich právnej kvalifikácie alebo chráneného právneho záujmu (rozsudok Súdneho dvora z 9. marca 2006, Van Esbroeck, C-436/04, EU:C:2006:165). Európsky súd pre ľudské práva uvádza toto kritérium okrem iného aj vo svojom rozsudku vo veci Zolotoukhine v. Rusko z 10. februára 2009.
- 13 V porovnávacom práve boli obvykle použité dve možnosti výkladu. Na jednej strane chápanie toho, že „trestný čin“ odkazuje na historickú udalosť, ktorá sa stala a nesúvisí s jeho právnou kvalifikáciou (naturalistická teória – *idem fáctico*), ktorá je uplatniteľná napríklad v nemeckom a dánskom práve. Na druhej strane chápanie toho, že ide o vyjadrenie právneho obsahu a že neodkazuje na historickú prirodzenú udalosť, ale na jej zahrnutie do niektorého z existujúcich trestných činov (normatívna teória – *idem jurídico* alebo *idem crimen*), ktorá sa zdá byť teóriou platnou v španielskej judikatúre [okrem iného napríklad rozsudky Tribunal Supremo (Najvyšší súd) 18/2016 z 26. januára 2016 a 654/2020 z 2. decembra 2020].
- 14 Tento prípad je osobitný v tom, že španielsky rozsudok, ktorým bol pán Juan odsúdený, je oveľa širší a obsahuje oveľa viac trestných činov ako portugalský rozsudok, keďže sa týka materskej spoločnosti a ide o prvé z konaní, ktorého predmetom bolo vyšetrovanie a stíhanie, hoci nadobudol právoplatnosť niekoľko dní po vydaní portugalského rozsudku. Trestné činy sú v právnom vzťahu kontinuity trestnej činnosti v zmysle článku 74 španielskeho Trestného zákona (pokračujúci trestný čin). Španielsky rozsudok však len veľmi čiastočne zohľadnil niektoré trestné činy, ku ktorým došlo v Portugalsku prostredníctvom portugalskej dcérskej spoločnosti Forum Iniciativas de Gestão a ktoré sa týkali iných poškodených osôb, navyše sa zdá, že činnosť tejto spoločnosti v Portugalsku pokračovala aj po skončení činnosti spoločnosti Fórum Filatélico v Španielsku po tom, čo u nej bola vykonaná kontrola v máji 2006.
- 15 Judikatúra Súdneho dvora EÚ vyplývajúca z rozsudku zo 16. novembra 2010, Mantello (C-261/09, EU:C:2010:683), a z iných rozsudkov, ponecháva do veľkej miery na voľnej úvahe súdov členských štátov otázku, či skutočne existuje totožnosť skutku. V prípadoch, o aké ide v prejednávanej veci, tradičná judikatúra

španielskeho Tribunal Supremo (Najvyšší súd) konštatuje, že neexistuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Podľa uvedenej judikatúry španielskeho Tribunal Supremo (Najvyšší súd) si však takéto prípady vyžadujú pragmatické a osobitné právne zaobchádzanie na základe uplatnenia kritérií na úpravu trestu, čo sa niekedy uskutočňuje prostredníctvom následného zlúčenia uložených trestov z hľadiska trvania väzby podľa článku 76 Trestného zákona, a inokedy na základe uplatnenia zásady proporcionality, a to stanovením maximálnej hranice výkonu trestu vyplývajúcej zo spoločného stíhania všetkých trestných činov v prípade pokračujúceho trestného činu (článok 74 Trestného zákona).

- 16 V súlade so španielskou judikatúrou tento prípad nepredstavuje skutočnú skutkovú zhodnosť (*idem*), ale len spojenie trestných činov patriacich do jednej právnej kategórie pokračujúceho trestného činu v zmysle článku 74 Trestného zákona, ktorá je tiež uvedená v článku 79 portugalského Trestného zákona, s osobitosťou, že v prejednávanej veci sa pokračujúci trestný čin vzťahuje na všetky trestné činy, ku ktorým došlo tak v Španielsku ako aj v Portugalsku, na ktoré by sa mal uplatniť jeden trest.
- 17 V prípadoch, o aké ide v prejednávanej veci, problém spočíva v právnom posúdení, ktoré sa musí vykonať, keď sa o trestných činoch nerozhoduje v rámci jedného konania a trestné činy nie sú predmetom jedného rozsudku alebo jedného trestu. Španielska judikatúra presadzuje potrebu zaviesť penologickú korekciu, ktorá povedie k proporcionality pri ukladaní zákonom stanoveného trestu a zabráni tak prekročeniu, ku ktorému môže viesť uloženie dvojitého trestu. Na dosiahnutie proporcionality sa používajú bez rozdielu dva mechanizmy: odpočítat' v druhom rozsudku trest uložený v prvom rozsudku alebo zabrániť tomu, aby tresty uložené v rozsudkoch prekročili ako celok trestnú sadzbu trestného činu.
- 18 V prejednávanej veci sa uskutočnili dve samostatné konania, ktoré viedli k vydaniu dvoch rozsudkov súdov rôznych členských štátov, ktoré sa týkali dvoch častí jedného a toho istého pokračujúceho trestného činu, pričom za každú z nich bol uložený zodpovedajúci trest. Súd dospel k záveru, že ani španielska právna úprava, ani právna úprava Únie, ani judikatúra neuvádzajú v týchto prípadoch postup, ktorý treba dodržať, a ani procesný postup na stanovenie maximálnej hranice výkonu trestu, ktorý by mal zodpovedať spoločnému stíhaniu všetkých trestných činov, ktoré tvoria pokračujúci trestný čin v zmysle článku 74 Trestného zákona.
- 19 Článok 988 Trestného poriadku je jediným ustanovením, ktoré v španielskom práve upravuje z procesného hľadiska zlúčenie dvoch alebo viacerých odsudzujúcich rozsudkov tým, že stanovuje hranicu výkonu trestu, aj keď stanovuje len situáciu kumulácie rôznych odsúdení týkajúcich sa jasne odlišných trestných činov, ktoré však môžu byť prejednané v rámci jedného konania z dôvodu ich vzájomnej súvislosti, s uplatnením hranice trestu uvedenej v článku 76 Trestného zákona. Ako sa však ďalej uvádza, článok 14 ods. 2 písm. c) organického zákona č. 7/2014 z 12. novembra 2014, ktorým sa do

španielskeho práva preberá rámcové rozhodnutie 2008/675/SVV, v týchto prípadoch výslovne vylučuje uznávanie cudzích rozsudkov.

- 20 Na prejednávanej vec sa výslovne nevzťahuje článok 988 Trestného poriadku. Ide o trestné činy, ktoré nemajú absolútnu skutkovú zhodnosť v prirodzenom slova zmysle, z právneho hľadiska však nie sú len v situácii prepojenia trestnej činnosti, ale tvoria právny celok, keďže sú vo vzťahu kontinuity trestnej činnosti v zmysle článku 74 Trestného zákona.
- 21 Najpriateľnejší procesný postup pre penologickú úpravu, aký vyžaduje judikatúra, by však spočíval v zlúčení trestov uložených v dvoch alebo viacerých rozsudkoch, či už španielskych alebo cudzích rozsudkoch, do jediného trestu, pokiaľ ide o trestné činy, ktoré by mohli byť predmetom jedného konania, pričom by sa na tento účel analogicky uplatnil postup stanovený v článku 988 tretieho odseku Trestného poriadku, v tomto prípade by sa však stanovila penologická hranica podľa článku 74 Trestného zákona a výsledný konečný trest by bol upravený v zmysle pravidla proporcionality. Okrem toho v takýchto prípadoch nie je možné uplatniť postup penologickej úpravy stanovený v článku 83 ods. 1 zákona č. 23/2014 v spojení s článkom 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV, keďže sa týka úplne odlišných prípadov a situácií.
- 22 Na tomto mieste je potrebné uviesť kritériá na určenie trestu, ktoré boli použité pre pokračujúci trestný čin, ktorý je uvedený v španielskom rozsudku vydanom vo veci Fórum Filatélico v súlade s článkom 74 ods. 2 Trestného zákona. Podľa tohto rozsudku (1) základná trestná sadzba stanovená trestným zákonom pre trestný čin podvodu je od 1 do 6 rokov odňatia slobody a peňažný trest; (2) tisíce trestných činov podvodu, ktoré boli spáchané, treba považovať za jeden závažný trestný čin podvodu; (3) základná trestná sadzba by sa preto mala zvýšiť o jeden alebo dva stupne; (4) v prejednávanej veci sa považuje za primerané zvýšiť ju o jeden stupeň; (5) v dôsledku toho sa trestná sadzba zmení zo 6 rokov a 1 deň na 9 rokov a peňažný trest a (6) konkrétny trest uložený obvinenému sa stanovuje na 8 rokov, 7 mesiacov a 17 dní odňatia slobody.
- 23 V dôsledku toho trestné činy, ku ktorým došlo v Portugalsku, a ktoré sa považujú za súčasť toho istého súboru trestných činov, ktoré sú právne spojené vzťahom kontinuity trestnej činnosti s trestnými činmi, ku ktorým došlo v Španielsku, by z hľadiska sankcií nemali výrazný vplyv, ak by boli posúdené spoločne s trestnými činmi, ku ktorým došlo v Španielsku a viedli by k vydaniu jediného rozsudku, keďže podľa kritéria prijatého v uvedenom španielskom rozsudku, ktoré sa týka zvýšenia základnej trestnej sadzby o jeden stupeň, by súhrnný trest nemohol presiahnuť 9 rokov odňatia slobody.
- 24 V tomto štádiu možno pozorovať veľký rozpor medzi španielskym právom a právom Únie, a to, že akékoľvek riešenie, ktoré by prichádzalo do úvahy v prípade, že existujú dva tresty uložené v odsudzujúcich rozsudkoch španielskym súdom a súdom iného členského štátu, ktoré sa majú zlúčiť, si nevyhnutne vyžaduje uznať a priznať rovnakú hodnotu rozsudkom súdu iného členského štátu,

či už boli vydané pred alebo po španielskom rozsudku, ako to stanovuje rámcové rozhodnutie 2008/675/SVV. Súd však dospel k záveru, že v španielskom právnom poriadku neexistuje žiadna norma, ktorá by umožňovala priznať toto uznanie pre tieto prípady kontinuity alebo prepojenia trestnej činnosti. Okrem toho existuje vnútroštátna norma, ktorá to výslovne zakazuje, a to článok 14 ods. 2 organického zákona č. 7/2014, ktorým sa preberá uvedené rámcové rozhodnutie 2008/675/SVV.

- 25 Z toho vyplýva, že z dôvodu priameho účinku týchto obmedzení nie je možné ani zlúčenie, ani korelačná úprava portugalského rozsudku so španielskym rozsudkom, keďže na tieto účely nie je v Španielsku uznaný. Dôsledkom toho je, že vzhľadom na odmietnutie vykonať EZ z dôvodu španielskej štátnej príslušnosti vyžiadanej osoby, a ak sa dospeje k záveru, že nejde o situáciu *bis in idem*, neexistuje iná možnosť než úplné vykonanie trestu uloženého v Portugalsku, v Španielsku, ktorý sa aritmeticky doplní k trestu uloženému španielskym rozsudkom, ktorý sa vykonáva, bez možnosti úpravy alebo akéhokoľvek obmedzenia z hľadiska sankcií.
- 26 Táto situácia okrem toho, že ovplyvňuje povinnosť primeranosti trestov pri trestaní trestných činov (článok 49 ods. 3 Charty), ohrozuje zásady Únie, akou je zásada vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí a zohľadňovanie odsúdení v členských štátoch Európskej únie, ako to stanovuje rámcové rozhodnutie 2008/675/SVV. Okrem toho negatívne ovplyvňuje uskutočniteľnosť ustanovení rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV v spojení s jeho článkom 4 ods. 6 a má vplyv na voľný pohyb občanov Únie (článok 45 Charty).